

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. július 31. XV. Évfolyam 31. szám

Kedves szentem: Loyolai Szent Ignác

Ennek a július 31-én ünnepelt szentnek köszönhetem, hogy rátaláltam arra az útra, melyen Isten megmutatta az - akkor éppen összekuszálódott - életem értelmét és célját. Bár hitoktatóként tanítottam Szent Ignác életét, lelkeségét, mindaddig távol állt tőlem személye, míg el nem jutottam Tahiba egy olyan személyesen kísért lelkigyakorlatra, melyet ő dolgozott ki. Ezekre a napokra úgy emlékszem vissza, mintha egy földi Paradicsomban töltöttem volna. Az ilyen lelkigyakorlatok sajátossága, hogy minden résztvevő kap egy képzett kísérőt, akivel naponta találkozik, s beszámol neki arról, mit tapasztalt aznapi imáiban. A kísérő ezen beszámoló alapján ajánl a következő imaórákra szentírási részeket, egyéb gyakorlatokat.

A kísérők Nemes Ödön jezsuita atya vezetésével papok és szerzetesek voltak.

A lelkigyakorlat idejét teljes csendben töltöttük. Ennek megvalósítását segítette a gyönyörű környezetben lévő ház hatalmas, rendezett kertje, hegyek, erdők, a Duna közelsége.

A csend íze rátalálva megtapasztaltam szívét-lelket átformáló, életet adó erejét. Végtelen nyugalom töltött el, mely segített Isten szavára figyelni, Ki a létem legmélyén szólt hozzám. Egészen szokatlan tapasztalat volt a Feléje kinyíló lelkemet felfedezni. Először éreztem át, mit jelent Őt mindenben megtalálni: bármit tettem, mindig Ő volt középpontban. Érzékeltem a Szentlélek jelenlétét, Aki minden léptemet, gondolatomat irányította. Segítségével haladtam a krisztusi élet útján, melynek nagybecsülése mindinkább előtérbe került.

Ezekben a napokban értem el arra a pontra, hogy az imában ne a saját örömet keressem, hanem Istennek kívánjak örömet szerezni vele. Ez viszont számomra is egyre nagyobb örömet okozott. Gyakran csak egyszerűen átadtam magamat az Ő jelenlétének, s hagytam, hogy cselekedjen bennem. A kegyelem áradatában boldogító érzés volt Jézussal lenni, beszélgetni, mint barát a baráttal. Tudatommal fel sem fogtam, mi történik velem, olyan bensőséges valóságot éltem át, amit az emberi nyelv nem képes behatárolni.

A lelkigyakorlat idején egyetlen feladatomban éreztem, hogy hagyjam magam szeretni az Isten által, Aki egyszerűen nekem adta Önmagát. Éreztem a Lelke átadását az én lelkembe, s lelkem egybefolyt Vele. Olyan dolgokra figyeltem fel, melyeket addig észre sem vettem, s olyan ajándékokat kaptam, melyekről azt sem tudtam, hogy léteznek.

A kísérők segítségével minden lelkigyakorlatozónak egyéni programja volt, de naponta kétszer közös imára gyűltünk össze. Délben elvégeztük a szerető figyelem imáját, melyet Szent Ignác a legkedvesebb negyedórájának nevezett. Ennek segítségével magunkba tekintve megkerestük, mit kaptunk az Úrtól az elmúlt napban, amiért hálásak lehetünk, amit megköszönhetünk, s mi az, amivel megbántottuk, amiért bocsánatot kérünk. Majd a nap hátralévő részére kértünk kegyelmeket, ami Isten dicsőségét és lelkünk javát szolgálja.

Koraeste pedig a szentmise közös ünneplésével hitünk misztériumába léptünk be. Az egész napos csend segített, hogy semmiféle evilági gondolat ne terelje el a figyelmemet a Szent Titokról. Az akkor megtapasztalt, rám áradó szeretet boldogító íze és a Jézussal való személyes találkozás öröme évtizedek múltával sem halványult el bennem.

A szentmise végén Ödön atya áldó keze által érezhetően a Mennyei Atya keze, a Szentlélek szeretetének ereje, s Jézus megváltó keresztje adta az áldást, hogy elvigyen bennünket az örök békébe. A lelkigyakorlatról úgy jöttem el, hogy ez az áldás csendül fel bennem azóta is minden cselekedetemben, minden találkozásomkor, minden imámban, örömben és nehézségemben.

Kurczina Terézia

Szent Charbel (2. rész)

Amint azt az előző részből kiderült, Charbel, amíg élt, a legtöbb csodát előjárói parancsára tette. De azért akadtak olyanok is, melyeket önszántából vitt végbe. Már az is egy csoda volt, hogy napi egy pohár vízzel beérte, és ennek ellenére életben tudott maradni. Mikor aztán meghalt, felszabadult az alól, hogy szinte mindent előjárói parancsra tegyen. Visszakapta szabad akaratát, melyről földi életében önként lemondott. Ezután meglódult, és ontani kezdte a közbenjárására történt csodákat. Tudtommal nincs még egy olyan szent, aki még csak a közelébe is jutott volna szent Charbelnek a csodák számát tekintve. Csak egyetlen kiragadott példa: Az annayai kolostorban (ahol szent sírja van) külön helységet nyitottak, mely tele van a meggyógyultak eldobott mankóival... De ezekről majd a következő részben lesz szó.

Fontos: minden csodát Isten visz végbe, de legtöbbször nem közvetlenül, hanem élő emberek vagy üdvözült lelkek közbenjárására történnek. De csak akkor, ha Isten szándéka is ez.

Charbel atya, amíg élt, a legtöbb csodáját szenteltvíz segítségével vitte végbe. Vagy ő hintette meg vele azokat, akik ezt kérték, vagy adott a szenteltvízből elvitelre, akiknek gyógyulásra vártak otthon maradt hozzátartozóik vagy háziállataik. Nők esetében - elküldte őket egy kicsit messzebbre, majd kitette a templom elé az általa megáldott szenteltvizet. És ugyanúgy meggyógyult nő vagy férfi keresztény vagy sííta muzulmán - különbségtétel nélkül. Az egyik legelső csoda, ami vele történt ez volt: Charbel a mezőn a kecskéket őrizte, és sötétedéskor jött haza. Mivel kifogyott a lámpásából az olaj, kért a szakácstól. (ugyanazt az olívaolajat használták a táplálkozásra és világításra is.) A szakács leszidta, és nem adott neki, mert az előjáró aznapra megtiltotta a lámpák használatát harangszó után, de ezt nem közölte Charbellel. Így sötétben botorkált cellája felé. A szolgák azonban egy padot tettek keresztbe az úton elébe, ő megbotlott benne, a földre zuhant, de zúgolódás nélkül felkelt és ment tovább. Egy fiatal fiú, Saba is meg akarta tréfálni. Elkérte lámpását azzal az ürüggyel, hogy szerez olajat bele, de azt vízzel töltötte meg. A mit sem sejtő Charbel meggyújtotta a lámpást, és az égett. Éjszaka a kolostor előjárója Roukoz atya észrevette, a Charbel cellájából fény szűrődik ki. Dühösen odament és szemrehányást tett neki, hogy miért nem tartja be a tilalmat. Charbel térdre borult, úgy kért bocsánatot. Ő mit sem tudott erről, csak a zsolozsmáját végezte. Ekkor odajött Saba is, aki a közelében lakott, és bevallotta, hogy vizet töltött az üres lámpásba. Roukoz ellenőrizte és döbbenet tapasztalta, hogy tényleg víz van benne. Ettől kezdve kezdett más szemmel nézni Charbelre...

Charbel atya közbenjárására nagyon sokan gyógyultak meg, ezeket részletesen is leírták. Volt, akit baleset ért, volt, akit hetek óta magas láz gyötört, aki néma volt, akinek az elméje háborodott meg, aki hosszú ideje eszméletlenül kómában feküdt vagy aki hastifuszban haldoklott, de olyan is, aki meddő volt, és ezután gyermeke született. De ugyanígy a kolostor öszvéreinek kólikáját vagy a birkanyáj sárgalázfertőzését is meg tudta gyógyítani szenteltvíz és ima által. Nem egy esetben, mikor a selyemhernyó állomány veszélybe került, szenteltvízzel meghintették a hernyókat vagy az eperfákat, és minden rendbejött.

Érdekes a következő eset is: Sáskák özönlöttek el a környéket, ezért az előjáró arra kérte Charbelt, menjen ki a határba, és hintse meg szenteltvízzel a kolostor földjeit. Ő kiment, meghintette a földeket, de egy parcellát véletlenül kihagyott. A környéken ezután mindent letaroltak a sáskák, de amelyek meg voltak szenteltvízzel hintve, azoknak nem esett bántódásuk. Messziről nézve a kolostor földjei zöldellő oázisnak tűntek a letarolt sivatagban... A kifelejtett rész viszont ugyanúgy le lett kopasztva.

Charbel egyébként húst nem evett, és állatot sem ölt meg soha. A sáskák sem pusztultak el, csak elkerülték a kolostor földjeit, mivel ezt mondta nekik: Egyétek azt, amit Isten rendelt nektek, de ne a mi veteményeinket! Más alkalommal a szerzetesek egy viperával hadakoztak, amely nem volt hajlandó elmenni, hanem tekeregve és felágaskodva nyelvét öltögette, és ijesztő sziszegéssel fenyegette őket. Kövekkel, ásóval, lapáttal támadtak rá mindhiába, az

nem tágított. Ekkor hívták Charbelt, hogy segítsen. Ő arrébb küldte a többieket, odament a kígyóhoz, feléje nyújtotta kezét, majd rászólt: Menj el szépen! És a kígyó csendben eltávozott. Charbel addig integetett neki, míg az el nem tűnt teljesen.

Mikor egyszer ínséges idők jártak a környéken, és kifogytak a kolostor élelmiszertartalékai is, hívatta a kolostor elöljárója, kérte, imádkozzon és hintse meg szenteltvízzel az üres gabonás edényeket - más alkalommal pedig az üres olajos korsókat. Még az elöljáró sem gondolhatta, ami ezután történt: Az edények és a korsók csordulásig megteltek búzával, ill. olívaolajjal.

Egy alkalommal Őboldogsága, maga a libanoni pátriárka üzent Charbelnek, hogy menjen és imádkozzon egy magas rangú tisztviselő beteg fiaiért. Ennek az embernek öt fia volt, ezek közül már hárman meghaltak tuberkulózisban, a másik kettő is ebben szenvedett - ami akkoriban gyógyíthatatlan betegség volt. Charbel odament és kb. egy hónapig ott maradt, míg a fiúk teljesen meg nem gyógyultak.

Utólag megdöbbenőnek tűnik, hogy evvel a csodatevő szenttel mi mindent meg lehetett csinálni. Az előző részben olvastuk mellett pl.: viccből avval fenyegették, hogy bedobják az égő kemencébe, mert tudták, hogy Charbel még ezt is komolyan veszi... Pedig ekkor már Charbel túl volt jó pár csodán. Remetetársa, Makarios atya és azok a szerzetestársai, akikben szeretet volt, és komolyan vették hivatásukat, ilyet soha nem tettek volna Charbellel!

70 éves korában eljött Charbel földi életének a vége. 1898 adventjén Charbel atya mise közben agyvérzést kapott, emiatt alig tudta befejezni a szentmisét. Nagyon rosszul volt, de a következő vasárnap ismét misézett. Úrfelmutatásnál ismét rájött a roham, emiatt nagyon sokáig mozdulatlanul és görcsösen tartotta a kelyhet. Makarios atya ekkor rémülten és reszketve odament, hogy segítsen neki. Kivette jéghideg kezéből a kelyhet, és leültette. Hosszú pihenés után óriási elszántsággal visszament az oltárhoz, de ismét megakadt. Harmadszori próbálkozás után végre be tudta fejezni utolsó szentmiséjét. Ezután a konyhába vitték, hogy ott melegedjen, puha kecskeszőrre fektették (egész szerzetesi életében egy kemény fapriccsen aludt), majd mivel kemény hideg volt, meleg takaróval akarták betakarni. Ő azonban elutasította a takarót. Ezután félrebeszél, de így is állandóan Istent dicsérte.

Az agónia hat napon keresztül tartott, ezalatt Charbel gyakran elvesztette eszméletét. De mikor magához tért, Isten, Mária és a szentek neveit ismételte. Végül elérkezett életének utolsó napja, karácsony szentestéje. A haldokló Charbel remetetársát, Makarios atyát kérte meg, hogy adjon neki az utolsó kenetet. Makarios erre képtelen volt, annyira zokogott. Olyan erősen sírt, hogy még el is ájult - mert annyira szerette őt, hogy nem bírta tovább nézni Charbel szenvedéseit. Ezért a betegek szentségét az egyik közeli falu plébánosa Mikhaél Abi Ramia atya szolgáltatta ki. Ezután csendesen és békében elhunyt. **Varga András**

Szent Márta oltalma alatt

Nagyon büszke vagyok a védőszentemre, szeretem a nevemet. Előttem nem volt Márta a családban. Édesanyám nem a szent miatt adta, csupán megtetszett neki.

Örülök, hogy a védőszentem több helyen is szerepel a Bibliában, példakép előttem a Jézussal való barátsága. Tetszik az a megfogalmazás, hogy Jézus „szállást vett” nála. Töreksem arra, hogy az én szívemben is örök szállása legyen, és ott jól érezze magát. Sokszor a fülemben cseng Jézus szava, amint sürgölődés közben felhívja Márta figyelmét a jobbik részre, amit Mária választott. Védőszentemhez hasonlóan én is hajlamos vagyok a szeretetemet gondoskodó tevékenységben megmutatni. Tudom, hogy ez nem baj, de figyelnem kell arra, hogy ne menjen az imádság rovására. **Szabó Józsefné, Márta**

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Aug. 1 – 8.

Évközi XVIII. hét

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
31	SZOMBAT	Loyolai Szt Ignác	Előesti sztm: 18:00	Molnár és Tösmagi család + tagjai, +ifj Szalai Károly	
1	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 18. VASÁRNAP	10:30 18:00	+Bakonyi Imréné Éva +Szabó Attila I.ü.	Egyházközségi szentségimádás: 16:30-17:30
2	HÉTFŐ	Vercelli Szt Özséb	7:30	Karitász tábor résztvevői	
3	KEDD		_____		Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
4	SZERDA	Vianney Szt János	_____		
5	CSÜTÖRTÖK	Havas Boldogasszony	_____		Szentségimádás 18:00-21:00
6	PÉNTEK	Urunk Színeváltozása	18:00	RT élő és + tagjaiért	
7	SZOMBAT	Szt II. Szixtus	Előesti sztm: 18:00	élő Márton és Tijána	
8	VASÁRNAP	ÉVKÖZI 19. VASÁRNAP	10:30 18:00	Micsericics csal élő és + tagjai; Pál és Magdolna, hálából 50. ház. évf. Ács csal. élő és + tagjaiért	

- A karitászcsoport tanszereket gyűjt rászoruló gyerekek számára. Füzeteket, írószereket, tolltartókat és egyéb, tanuláshoz szükséges eszközöket kérnek, melyeket a szentmisék idejében a hittanterem előterében lehet elhelyezni augusztus 8-ig.
- Kedden és szerdán reggel a szentmisék táboroztatás miatt elmaradnak.
- Pénteken elsöpéntek, délelőtt folyamán László atya látogatja meg az időseket, betegeket.